

விசாரமணிமாலை

814

ACCN-36225

ஸ்ரீ ரமணச்சுரமம்
திருவண்ணாமலை

விசாரமணிமாலே

பகவான் ஸ்ரீரமணமஹர்ஷிகள்

தொடுத்த

விசாரசாகரக்கிரந்தசங்கிரகம்

இது

திருவண்ணாமலை

ஸ்ரீரமணாச்சரமம்

ஸ்ர்வாதிகாரி

ஸ்ரீநிஞ்ஜனனந்தஸ்வாமிகளால்

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

விலை

All Rights Reserved
by the Publisher }

1947

{ அனு இரண்டு

அவதாரிகை

தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷமென்னும் புருஷார்த்தம் நான்கனுள் மோக்ஷமே பரம புருஷார்த்தமாம். துக்க நிவிருத்தி சுகப்பிராப்தி ரூபமான அம்மோக்ஷத்தை விளக்கும் வேதர்ந்தக் கிரந்தங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் பிராகிருத பாஷைகளிலும் பலவுள். அவற்றுள் பிரஹ்மநிஷ்ட பண்டித ஸாது ஸ்ரீ நிச்சலதாஸ ரவர்களால் ஹிந்தியிலியற்றப்பெற்றுத் தற்காலம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்கிவரும் “விசாரசாகரம்” என்னு மரிய கிரந்தம் விரிவாயி ருத்தலின் அதிலுள்ள முக்கிய விஷயங்களாம் மணிகள் சிலவற்றைத் திருவண்ணாமலை சிவத்தொண்டர் திருக்கூட்டத்தலைவராயிருந்து சிவபதஞ் சேர்ந்த மு-ரா-அருணாசல முதலியாரவர்கள் விருப்பப்படி மஹர்ஷிகள் தொடுத்துதவ, மதபேதவாதங்களில் மனஞ் செல்லாத சாந்த சித்தரான உத்தம முமுக்ஷுக்களுக்குபயோக மாமெனக்கருதி 1909-ம் ஆண்டிலவராலச்சிடப் பெற்ற ‘விசாரசாகரசாரசங்கிரகம்’ என்னுஞ் சிறுநூ லிப்போது பெறற்கருமை போக்க “விசாரமணிமாலை” யென்னும் புதுப்பெய ரேந்திப் புறம் போந்தது.

உ

விசாரமணிமாலை

மங்களாசரணம்

எதுசுக நித்திய மொளிவிபு பெயருரு வாதாரம்
அதுவக மதிமதி யாமதி மதியம லாபாரம்.

சுகமாய், நித்தியமாய், பிரகாசமாய், வியா
பகமாய், நாமரூப வாதாரமாய், † புத்தியறியாத
தாய், * புத்தியறிவதாய், சுத்தமாய், அபார
மாய், உள்ள பிரஹ்மம் எதுவோ, அதுவே நான்.

† புத்தி அல்லது மலின புத்தி எனவும்,

* புத்தியை அல்லது நிர்மல புத்தி எனவும் இரு
பொருட்படும்.

என்றால் அஹம் பத வாச்சியமான நான்
எனும் அகங்காரரூப ஜீவத்வம் விட்டு அவ்வ
ஹம்பத லக்ஷ்யார்த்தமான ஆத்ம சைதன்ய
மாத்திரமாய்ச் சேஷித்து நின்ற தானாக விள
ங்குவது பிரஹ்மம் என்பது கருத்து.

இது :

“ யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே ”

என்னும் அருணகிரியார் அனுபூதியானும்
பெறப்படும்.

நூல்

பூர்வ ஜன்மாரந்தரங்களிற் செய்த நிஷ்காம கரும உபாசனைகளால் அந்தக்கரணத்திலுள்ள மல (பாப) விசேஷபங்களற்று நிர்மல ஏகாக்ஷர சித்தனாய் சொருபத்தை யறியாத ஆவரண தோஷ மாத்திரத்துடன் கூடி விவேகம், விராகம், சமாதிஷ்ட்கம், முமுகுத்வம் எனும் சாதன சதுஷ்டய சம்பந்நனாகிய உத்தம மோக்ஷாதிகாரி சம்சாரதுக்கத்துக் காற்றாது தயானுவாய் வேதாந்தார்த்த மறிந்து பிரஹ்மநிஷ்டராயுள்ள சத்குருவைச் சந்தித்து பய பக்தியோடும் நமஸ்கரித்துக் கேட்கலுற்றனன் :—

சிஷ்யன் : ஸ்வாமின் ! ஜனன மரணாதி ரூப சம்சார துக்க நிவிருத்திக்கும் பரமானந்தப் பிராப்திக்கும் உபாயம் என்ன !

குரு : சிஷ்யனே ! இதென்ன பிராப்தி !

நீ எப்போதும் ஆனந்த சொரூபனே. உன்னிடத்தில் சம்சாரதுக்கம் சிறிதுமில்லை ; ஆதலால் ஜன்மாதி துக்கத்தை வகிக்காதே. ஜனன மரணமற்ற சேதனப் பிரஹ்மமே நீ.

சி : துக்க நிவிருத்தியும் பரமானந்தப்பிராப்தியு (அடைவு) மல்லவா மோக்ஷம். நான் ஆனந்தமாயின் எப்போது மடைந்துள்ள ஆனந்தத்தினடைவும், அங்ஙனமே எப்போதுமில்லாத துக்கத்தின் நிவிருத்தியும், எங்ஙனம் கூடும்?

கு : கையிலுள்ள கங்கணத்தை மறந்து தேடியபின் கிடைத்ததுபோற் றேன்றுங் கங்கணப்பிராப்தியும், எப்போதுமில்லாது ரஜ்ஜுவையறியாத பிராந்தியாற் றேன்றி ரஜ்ஜுஞானத்தால் நிவிருத்தியானதுபோற் றேன்றும் சர்ப்பநிவிருத்தியும் போல் கூடும்.

சி : ஒரே மோக்ஷ பதார்த்தத்தில் துக்கத்தின் அபாவமு (இன்மையு) ம் ஆனந்தத்தின் பாவமு (இருப்பு) ம் இருக்குமா?

கு : கற்பித சர்ப்பாபாவம் அதிஷ்டான ரஜ்ஜுவா யிருத்தல் போலக் கற்பித துக்க அபாவமே அதிஷ்டான ஆனந்த மாதலின், இருக்கும்.

சி : விஷய சம்பந்தத்தாலேயே ஆனந்த முண்டாதலால் நான் ஆனந்தம் எனல் எங்ஙனம்?

கு : ஆத்மாவை (தன்னை) யறியாதவனுக்கு விஷய இச்சையால் சலிக்கும் புத்தியில் ஆத்மானந்தம் விளங்காது, இச்சித்த அவ் விஷயம் லபித்தவுடன் க்ஷணம் ஸ்திரப்பட்டு அந்தர்முகமான புத்தியில் அவ்வாத்மானந்தமே பிரதிபிம்பித்து விளங்குகின்றதால் விஷயத்தில் ஆனந்தமுண்டானதாய்ப் பிரமையுண்டா

கிறது. ஆனால் வேறு விஷயத்தில் ஆசையுண்டாங்கால் இவ்வானந்தம் *நீங்கலாலும், தேசாந்தரம் போய்வந்த புத்திரனிடத்தில் போல ஆனந்த ஹேதுவான விஷயமிருக்கும் வரை அவ்வானந்தம் நீடித்திராமையாலும், சமாதி சுழுப்திகளில் விஷயமின்றியே ஆனந்தம் விளங்கலாலும் விஷயத்திலானந்தமில்லை. ஆத்மாவே ஆனந்தமாம். ஆத்மானந்தமே எல்லா ஜீவராலும் அனுபவிக்கப்படுகிறதென்னுங்கருத்தைப்பற்றியே ஸகல ஜீவர்களும் ஆனந்த சொரூபிகளென வேதம் கோஷிக்கின்றது.

சி: ஆனால் ஆத்மாவை யறிந்த ஞானிக்கு விஷய இச்சையும் சுகத்தின் விளக்கமும் உண்டா? இல்லையா?

கு: அஞ்ஞானியைப்போல் விஷய வாசையும் சுகத்தின் விளக்கமும் உண்டாயினும் அச்

சுகத்தை ஞானி ஆத்மசுகத்திலும் வேறு யறிவதில்லை.

சி: ஜனன மரணாதிரூப சம்சார துக்கம் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்க என்னிட மெப்போது மில்லையென்ப தெப்படி?

கு: ஜன்மாதிரி ஜகத்து பிரஹ்மரூப உன் னாத்மாவை யறியாத அஞ்ஞானத்தால் ரஜ்ஜு ஸர்ப்பம், ஆகாச நீலம், சொப்பனம் இவை போலப் பொய்யாய்த் தோன்றுகிறதென்றறி.

சி: இந்த அபார ஜகத்துக்கு ஆதாரமெது?

கு: ரஜ்ஜுவையறியாததால் தோன்றும் மித்யா சர்ப்பத்திற்கு ஆதாரமும் அதிஷ்டானமும் ரஜ்ஜுவேயாதல் போல உன்னை யறியாததால் தோன்றும் ஜகத்திற்கு ஆதாரமும் அதிஷ்டானமும் நீயே.

சி: ஆதார அதிஷ்டான விவரத்தைப் பகுத்துக் கூறவேண்டும்.

கு: மித்யாசர்ப்பத்திலும் “இது” எனக் கலந்து தோன்றும் ரஜ்ஜுவின் “இது” என்னும் சாமான்ய அம்சம் போல, மித்யாஜகத்திலும் “உள்ளது” எனக் கலந்து தோன்றும் ஆத்மாவின் சாமான்யவடிவ மாகிய சத்ரூபம் ஜகத்திற்கு ஆதாரமாம். ரஜ்ஜுவின் “ரஜ்ஜு” என்னும் விசேஷ அம்சம் போல பிராந்தி காலத்தில் தோற்றுது, தான் தோற்றுவதால் பிராந்தி நீங்குவதாயுள்ள அசங்க, கூடஸ்த, நித்யமுக்த, வியாபக முதலிய ஆத்மாவின் விசேஷ வடிவம் ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாம்.

சி: சர்ப்பத்திற்கு ஆதாரமும், அதிஷ்டானமுமாயுள்ள ரஜ்ஜுவின் கந்நியமாயிருக்கும் திருஷ்டாவைப்போல ஜகத்திற்கு ஆதாரமும் அதிஷ்டானமுமாயுள்ள எனக்கந்நியனான திருஷ்டா யார்?

கு : அதிஷ்டானம் ஜடமாயின் வேறு திருஷ்டா வேண்டும். அதிஷ்டானம் சேதனமாயின் அதுவே திருஷ்டாவாம். சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானமான சாக்ஷிசேதனமே சொப்பன திருஷ்டாவாதல் போல ஜகத்திற்கு திருஷ்டாவும் நீயே.

சி : சொப்பனம் போல ஜாக்கிர ஜகமும் அவித்தையால் பொய்யா யுற்பத்தியாகித் தோன்றுகிற தெனின் ஜாக்கிர சொப்பன பேதமும் ஜாக்கிரம் வியாவகாரிகம் சொப்பனம் பிராதிபாஸிகம் என சத்தாபேதமும் கூறுவானேன்?

கு : யோக்கிய தேசகால சாமக்கிரியின்றி நித்திராதோஷசகித அவித்தையால் உண்டாய்த் தோற்றுவது சொப்பனம் பிராதிபாஸிகமென்றும், தேசகாலசாமக்கிரியின்றிய பரமாத்மாவில் சாக்ஷாத் அவித்தையால் உண்டாய்த்

தோற்றுவது ஜாக்கிரம் வியாவகாரிகம் என்றும் மூவித சத்தாபேதத்தை யனுசரித்துக் கூறப்பட்டது. விசார திருஷ்டியால் பார்க்கும் போது சத்தாபேதமு மில்லை. ஜாக்கிர சொப்பனங்கட்கு விலக்ஷணதையு மில்லை. சேதன மொன்றுமே பாரமார்த்திக சத்து. அதற்கு விலக்ஷணமான அனைத்தும் பிராதிபாஸிகமாம். இவற்றிற்கு அவித்தையே உபாதானமும் சேதனம் அதிஷ்டானமுமாம்.

சி : அங்ஙனமாயின் ஜாக்கிரம் போல் பிரஹ்மஞானத்தாலன்றி சொப்பனம் பிரஹ்மஞானமின்றியும் நிவிருத்தியாவானேன்?

கு : சொப்பனத்தின் அத்தியந்த நிவிருத்தி ஜாக்கிரத்தில் பிரஹ்மஞானமின்றிக் கூடாதெனினும் காரண நித்திரா தோஷ நிவி

ருத்தி, விரோதமான ஜாக்கிர உற்பத்திகளால் காரண அவித்தையில் லயரூப நிவிருத்தி ஞான மின்றிக்கூடும்.

சி : முந்தின ஜாக்கிர பதார்த்தமே சொப்பனத்தின் பின்னுண்டாகும் ஜாக்கிரத்திலுமிருக்கின்றது. ஒரு சொப்பன பதார்த்தம் பிந்தின சொப்பனத்தில் இல்லை. இவ்விரண்டும் எங்ஙனம் சமமாம்?

கு : ஸகல பதார்த்தங்களும் அவித்தையின் பரிணாமமும் சேதனத்தின் விவர்த்தமுமே. விருத்தியுண்டாம்போது இவை கூடவே யுண்டாய் விருத்தி நஷ்டமாங்கால் கூடவே நஷ்டமாகின்றன. ஆதலால் முந்தின ஜாக்கிர பதார்த்தமே பின்னருமிருப்பதாய்ச் சொல்லக்கூடாது. ஆனால் சொப்பனம் போல் தற்காலமே யுண்டாகிறது. ஆதலா விரண்டும் சமமே.

சி : முந்தின பதார்த்த ஞானமே விழித் தவனுக்குண்டாவதால் ஞானசம காலத்தி லவை யுண்டாவதாய்ச் சொல்லக் கூடாது. ஆனால் ஞானத்திற்கு முன்னும் பின்னும் பதா ர்த்தங்கள் ஸ்திரமா யிருக்கின்றன.

கு : சொப்பனத்திலும் தற்கால முண்டா னவற்றில் வெகுகால ஸ்திரதை தோற்றுவது போல தற்கால முண்டான ஜாக்கிரபதார்த்த த்திலும் அவித்யா பலத்தால் வெகுகால ஸ்திர த்தன்மை தோற்றுகிறது. அப்பதார்த்தங்க ளில் தோன்றும் காரண காரிய பாவங்களும் இங்ஙனமே.

சி : ஆத்மாவை யறியாத அஞ்ஞானத் தால் சம்சார பந்த முண்டாயின் அவ்வஞ்ஞா னம் எப்போ துண்டாயிற்று?

கு: பிரஹ்மரூப ஆத்மாவை யாசிரயித்
துள்ள அஞ்ஞானம் அனாதி கற்பிதமே.

சி: ஆதித்தனில் அந்தகாரம்போலப் பிர
காச ரூபப் பிரஹ்மத்தில் அஞ்ஞானம் எங்ங
னம் சேர்ந்திருக்கும்? இருப்பினும் நன்றா யறிய
ப்பட்டதிலும் சிறிது மறியப்படாததிலு முண்
டாகாது, சாமான்யமாயறியப்பட்டு விசேஷமா
யறியப்படாததிலேயே அத்தியாசம் உண்டாம்.
பிரஹ்மத்திற்கோ சாமான்ய விசேஷ பாவங்க
ளில்லை; நிர்விசேஷம். ஆதலால் பந்தாத்தியா
சம் எவ்வாறு பொருந்தும்?

கு: பிரஹ்மம் பிரகாசமாயினும் சுழப்
தியில் சொரூபப் பிரகாசத்தில் அஞ்ஞானம்
சேர்ந்திருத்தலால் அதன் சொரூபப் பிரகாச
மாகிய ஸர்வ வியாபக சாமான்ய சேதனம் கட்
டையிலுள்ள சாமான்ய அக்கினி இருட்டிற்கு

வீரோதமல்லாது சாதகமாதல் போல அஞ்
 ஞானத்திற்கு வீரோதி யன்று ; சாதகமாம்.
 கட்டையைக் கடைந்தெடுத்த விசேஷ அக்கினி
 இருட்டிற்கு வீரோதமாதல் போல பிரஹ்மா
 கார அந்தக்கரண விருத்தியில் ஆருடமான
 விசேஷ சைதன்யமே அஞ்ஞானத்திற்கு வீரோ
 தியாம். பிரஹ்மம் நிர்விசேஷமே யாயினும்
 “நான் இருக்கிறேன்” என்று அதன் சத்ரூபம்
 அஞ்ஞான காலத்திலும் அறியப்படலால் சா
 மான்யம் போலவும் சேதன ஆனந்தாதிகள்
 அப்போது அறியப்படாதது போன்றும் ஞான
 காலத்தில் அறியப்பட்டது போன்று மிருத்த
 லால் விசேஷம் போலவும் அவித்தையால் பிர
 தீதியுண்டானமையின் சத்ரூபத்தால் ஞாதமும்
 சேதன ஆனந்தாதிரூபத்தால் அஞ்ஞாதமும்
 அந்நிர்விசேஷப் பிரஹ்மத்தில் பந்த அத்தியா
 சம் பொருந்தும்.

சி: ஐகம் மித்தையாயினும் ஜன்மாதி
துக்க ஏதுவா யிருத்தலால் பொய்யான பயங்கர
சொப்பனம் ஐபாதிகளால் தோற்றாதது போல்
எதனால் தோற்றாதிருக்கும்?

கு: எதன் அஞ்ஞானத்தால் எது தோற்
றுகிறதோ அது அதன் ஞானத்தாலேயே நிவி
ருத்தியாம். ரஜ்ஜு சுத்திகளின் அஞ்ஞானத்
தால் தோன்றும் சர்ப்பம் வெள்ளியிவை அவற்
றின் ஞானத்தாலேயே போவதுபோல உன் ஞா
த்மாவை யறியாததால் தோன்றும் ஐகத்தும்
ஆத்மஞானத்தாலேயே நீங்கிவிடும். 'பிரஹ்
மம் அகண்டமாய் ஏகரஸமாய் அசங்கமாய்
ஜன்மாதியின்றி அதிருசியமாய் நாமரூப ரகித
மாயிருக்கிறது. அதில் கற்பித அஞ்ஞானமும்
அதன் காரிய ஜீவேசுவரஐகத்தும் காலத்திர
யத்திலும் இல்லாத மித்தையாம். திருசிய

மனைத்தும் அவ்வஞ்ஞான காரிய புத்திவிலாச
மே. பிரஹ்மம் நிச்சலமாய் புத்தியைப் பிரகா
சிப்பிக்கிறது. இப்புத்தி ஜாக்கிர சொப்பனங்
களில் பொய்யான தன் விலாசத்தைக் காட்டி
சுழுப்தியில் அஞ்ஞானத்தில் லயிக்கின்றது.
கானல்ஜலம் மருபூமியை யீரமாக்காததுபோல
இம்மித்யா பதார்த்தம் அதிஷ்டானமான என
க்கு ஹானி செய்யாது. நான் சச்சிதானந்தப்
பிரஹ்ம சொரூபன்' என்னும் நிச்சயமே ஞா
னம். இதுவே மோக்ஷ சாதனம். இதனை முன்
னமே கூறியுள்ளேன். இருட்டு ஒரு சாதனத்
தாலும் நீங்காது, வெளிச்சத்தாலேயே நீங்
குவது போலக் கர்ம உபாசனை முதலிய எதனா
லும் நீங்காது, எவனது ஹிருதயத்தில் ஞானப்
பிரகாச முதயமாகிறதோ அவனது ஹிருதயத்
தை விட்டுக் காரிய சகித அஞ்ஞான அந்தகா
ரம் நீங்கிவிடுகின்றது. அவன் எப்போதும்

அசங்க ஏகரசப் பிரஹ்ம ரூப ஆத்மாவாயிருக்கிறான். முன் ஒன்றும் உண்டாகவில்லை. இப்போதுமில்லை. இனியுமுண்டாகாது. அறியப்படும் திருசியம் இன்மையின் சாக்ஷி திருக்கு என்னும் நாமமும், பந்தமின்மையின் மோக்ஷமும், அஞ்ஞான மின்மையின் ஞானமும் இல்லை. இதனை யறிந்து கர்த்தவ்யம் விட்டவன் ஞானி. அவன் ஒன்றிலும் ஆசையின்றி இந்திரியங்கள் தத்தம் விஷயங்களில் பிரவிருத்தித்தாலும் விட்டாலும் அசங்கனாயிருத்தலின் யாது செய்வதாகக் காணப்படினும் ஒன்றுஞ் செய்யாதவனே.

சி: நான் நான் என நானாவாய் பரிச்சின்னமாய் ராகாதிக் கிலேச சகிதமாய் இருக்கும் ஜீவனுக்கும் ஏகமாய் வியாபகமாய் ராகாதி யற்ற தாயுள்ள பிரஹ்மத்துக்கும் ஏகத்துவம்

எங்ஙனம் கூடும்? ஜீவப் பிரஹ்மங்கள் ஒன்றாயின் கர்மஞ் செய்வதார்? பலனைக் கொடுப்பதார்?

கு: நான் என்பதன் வாச்சியமான அந்தக்கரண விசிஷ்ட ஜீவனுக்குக் கூடாவிடினும் அவ்வகம் பதலக்ஷ்யமான சாக்ஷிக்கு பிரஹ்மத்தோ டேகத்வம் கூடும். ஜீவனிடத்துள்ள ஆபாச பாகமே கர்மஞ் செய்கிறது. தத்பத வாச்சியமான ஈசனிடத்துள்ள ஆபாச பாகமே பலனைக் கொடுக்கிறது. இவற்றின் லக்ஷ்யார்த்தமான சேதனத்தில் பேதமில்லை; இவ்விருதன்மைகளுமில்லை.

சி: ஜீவனார்? சாக்ஷியார்? ஜீவனை யன்றி சாக்ஷி மலடிமகன் போலன்றோ இருக்கிறது?

கு: கடாகாச சகித ஆகாசப் பிரதிபிம்பம் ஜலாகாச மாவதுபோல புத்தியதிஷ்டான

சேதனமும், காம கர்ம சகித புத்தியிலுள்ள ஆபாசனும் சேர்ந்து கர்த்தா போக்தா சமுசாரியாகிய ஜீவனும். ஜீவத்தன்மையின் விசேஷணமான புத்தி அல்லது வியஷ்டி அஞ்ஞானத்தின் அதிஷ்டான சேதனம் சாக்ஷியாகிய கூடஸ்தனும். இவன் உற்பத்தி ரகிதன். நிர்விகாரி. புண்ணிய பாப, சுகதுக்க, லோகாந்தரகமனாகமன முதலிய தர்மங்கள் ஆபாசனுக்கே. ஆபாசனிலும் விசேஷணமான அந்தக்கரணத்திலேயே யுள்ளன ; விசேஷிய பாகமான சேதனத்திலில்லை. ஜீவனது விசேஷிய பாகமே சாக்ஷி. ஒரே சைதன்யத்தில் சாக்ஷிபாவத்திற்கு அந்தக்கரணம் உபாதியாயும், ஜீவ பாவத்திற்கு விசேஷணமாயு மிருக்கிறது. அதாவது ஒரே சேதனம் அந்தக்கரணத்துடன் ஜீவனாயும், அந்தக்கரணத் தன்மைவிட்டு சாக்ஷியாயு மிருக்கிறது.

என்றால் ஒரே அந்தக்கரணம் விவேகியின் திருஷ்டியால் சேதனத்திற்கு உபாதியும் அவிவேகியின் திருஷ்டியால் விசேஷணமுமாம். அதனால் ஒரே சேதனம் விவேகிக்கு சாக்ஷியாயும் அவிவேகிக்கு ஜீவனாயு மிருக்கிறது.

சி: ஜீவபேதத்தால் நானாவாய் பரிச்சின்னமாயிருக்கும் சாக்ஷிக்குத்தான் ஏகமான பிரஹ்மத்தோடு ஏகத்வம் கூடுவதெப்படி?

கு: நானாவாய் பரிச்சின்னமாய் உள்ள கடாகாசம் மகாகாசத்திலும் வேறுகாது மகாகாசமாகவேயிருப்பது போல, நானாவாய் பரிச்சின்னமாயுள்ள சாக்ஷியும் பிரஹ்மத்தினும் பின்னமுருது பிரஹ்மாகாரமாகவே யிருத்தலால் ஏகத்வம் கூடும். ஆதலால் “அஹம் பிரஹ்மம்” என்றறி.

சி: இந்த ஞானம் யாருக்கு? ஜீவனுக்கா? சாக்ஷிக்கா?

கு: ஞானஞ்ஞானங்கள் ஜீவனுக்கே யன்றி சாக்ஷிக்கில்லை.

சி: பிரஹ்மத்தினும் பின்னமான ஜீவனுக்குண்டாகும் “அஹம் பிரஹ்மம்” என்றும் ஞானமும் பொய்யாகாதா?

கு: அஹம் சப்தத்தில் விளங்கும் கூடஸ்தனுக்கு கடாகாச மகாகாசங்கட்குப் போல எப்போதும் ஏகத்வமுள்ளதால் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சாமானாதிகரண்ய முண்டு. அஹம் சப்தத்தில் விளங்கும் ஜீவனுக்கு புருஷனை பாதித்தலால் புருஷன் கட்டையென ஏகத்வம் சித்திப்பது போல பிரஹ்மத்தோடு ஜீவத்வத்தை பாதித்தலால் ஏகத்வம் சித்தித்தலின் பாத சாமானாதிகரண்யம் உண்டு.

சி : “நான்” எனும் பதத்தில் விளங்கும் ஆபாசகூடஸ்த ரிருவரும் ஒரேகாலத்தில் தோற்றுகிறார்களா? வெவ்வேறு காலத்திலா?

கு : ஒரே சமயத்திலேயே தோற்றுகிறார்கள். ஆபாசன் சாக்ஷிக்கு விஷயமாயிருக்கிறான்; சாக்ஷியோ சுயம்பிரகாசம். கடாதி வெளிப்பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் கடாதி விஷயம் வரை சென்று அவற்றின் சமானாகாரமடைந்த ஆபாச சகித அந்தக்கரண விருத்தியிலுள்ள விருத்திபாகம் சுபாவமாகவே அஞ்ஞானத்தால் மறைபட்டுள்ள அக்கடாதி விஷயங்களின் ஆவரணத்தைப் பங்கமாக்கியும் தாமே விளங்காத அவ்விஷயங்களை கடத்தால் மறைபட்டுள்ள அப்பிரகாச வஸ்து தடியால் கடமுடைபடினும் தானாய் விளங்காததை தீபாதி பிரகாசிப்பித்தல் போல ஆபாச பாகம் பிரகாசிப்பிக்கின்றது. பிரஹ்ம (ஆத்ம)ப் பிரத்

தியக்ஷ ஞானத்தில் சுரோத்திர சம்பந்தியான
 “தத்துவமணி” * மகாவாக்கிய ரூப சப்தத்
 தால் “நீ தசமன்” என்னும் சப்தத்தால் தோ
 ன்றும் தசம ஞானம் போலும், புறச்சாதன
 மின்றித் தோன்றும் சுக துக்க ஞானம் போ
 லும், இந்திரிய சம்பந்தமின்றி அந்தக்கரணம்
 உள்ளிலேயே பிரஹ்மாகாரமுற, அவ்விருத்தி
 ஆத்மாவின் ஆவரணத்தைப் பங்கமாக்க, சவுக்
 காரத்தால் அழுக்குப்போல அந்தக்கரணத்தி
 லுள்ள சொற்ப அஞ்ஞானம்சம் நிவிருத்தி

* வேதாந்த வாக்கியமானது அவாந்தரவாக்
 கியம் மகாவாக்கிய மென இரண்டாம். ஜீவப்
 பிரஹ்மங்களின் சொரூபத்தையறிவிக்கும் வாக்
 கியம் அவாந்தர வாக்கியம். அதனால் பரோக்ஷ
 ஞான முண்டாம். ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேத
 தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் மகாவாக்கியம்.
 அதனால் அபரோக்ஷ ஞானமுண்டாம்.

யாகவே விரல் முதலிய கண்ணின் சொற்ப
மறைப்பு நீங்கவே தோற்றும் பிரஹ்மாண்ட
சூரியப்பிரகாசம் போலப் பிரஹ்மமும் தன்
தேஜஸால் சுயமே பிரகாசிக்கின்றது. கடத்
தால் மறைபட்ட தீபமானது கடமுடையவே
தன் பிரகாசத்தில் தீபாந்தரத்தை யபேக்ஷியா
தது போலப் பிரஹ்மப் பிரகாசத்திலும் ஆபா
சனது அபேக்ஷையில்லை.

சி : இந்த ஞானத்தின் பகிரங்க அந்த
ரங்க சாதனங்கள் எவை?

கு : நிஷ்காம யஜ்ஞாதி கரும உபாசனை
கள் பகிரங்க சாதனங்களாம். விவேகாதி
நான்கு, சிரவணாதி மூன்று, தத்துவம் பதார்த்த
சோதனை ஒன்று ஆக எட்டும் அந்தரங்க சாத
னங்களாம். சுரோத்திர சம்பந்தி “தத்துவ
மஸி” மகாவாக்கியமே சாஷாத் அந்தரங்க
சாதனமாம்.

சி: வாக்கியத்தாலேயே ஞானமுண்டாயின் சிரவணாதிகளின் பயனென்ன?

கு: ஞானம் அதிடம் திடம் (தோஷ சுகிதம், தோஷ ரகிதம்) என இருவகை. சம்சய விபரீத தோஷ சுகித மந்தாதிகாரிக்கு வாக்கிய உபதேசத்தால் அபரோக்ஷ ஞான முண்டாயினும் தோஷசுகித ஞானம் பலத்திற் கேதுவாகாமையின் நிரந்தரம் செய்யும் சிரவணாதிகளால் அத்தோஷம் நிவிருத்தியாவதே அச்சிரவணாதிகளின் பலன். சம்சய விபரீத தோஷங்களில்லாத அத்தியந்த நிர்மல அந்தக் கரணமுள்ள உத்தம அதிகாரிக்கு வாக்கிய சிரவணத்தாலேயே திட அபரோக்ஷ ஞான முண்டாதலின் தோஷ நிவிருத்தியின் பொருட்டு சிரவணாதி யபேக்ஷ யில்லை. இவனே ஸ்திதப்பிரஜ்ஞாகுய ஜீவன்முக்தன்.

சி : அஞ்ஞானிக்கும் ஞானிக்கும் அறிகுறியாது?

கு : அஞ்ஞானிக்கு ராகமும் ஞானிக்கு விராகமும் அறிகுறியாம். அஞ்ஞானிக் கோர்கால் விராகமுண்டாயினும் விஷயத்தில் சத்திய புத்தி போகாத அவனது விராகம் மாறுந்தகைய தாகலின் மந்த விராகமே. விஷயத்தில் மித்யா புத்தியாலுதித்த ஞானியின் விராகமோ என்றும் மாறாமையின் திட விராகமாம்.

சி : சிலர் உபாசனா சகித கர்மமும் ஞானமும் கூடியிருந்தாலே பலத்திற்கேது வென்கின்றனரே?

கு : தேகத்தின் வேறான ஆத்மா கர்த்தா போக்தா என்னும் ஞானமும், கர்த்தா கர்மம் பலன் இவற்றின் பேத ஞானமும் கர்மத்திற்கேது; பலனோ அரித்ய சம்சாரம். ஆத்மா

அசங்க பிரஹ்ம சொரூபம். கர்த்தா கர்மம் பலன் இவை ஆத்மாவினும் வேறல்ல வென்பது ஞானம்; பலன் சாசுவத மோக்ஷம். ஆதலால், இவ்விரண்டும் எங்ஙனம் சேர்ந்திருக்கும்?

சி: அந்தக்கரணம் உள்ளவரை அதன் சகஜ தர்மமான சாஞ்சல்யம் ஞானிக்கும் விடா ததால் அது விதேக முக்திக்கு ஹானியன்றாயினும் அதனால் ஜீவன்முக்தி சுகம் விளங்கா மையின் விரோதியாகலின் அதை நிவிருத்திக்க ஞானியும் உபாசனை செய்யவேண்டாமா?

கு: திடஞானிக்கு சமாதியும் விக்ஷேபமும் சமமாதலின் அவன் அந்தக்கரணத்தின் நிச்சலத்தன்மையின் பொருட்டு ஒன்றிலும் பிரவிருத்திக்கிறதில்லை. ஞானிக்கு வியவஹாரத்திற்கு ஏதுவான அஞ்ஞானமும், அதன் காரிய

பேதப்பிராந்தியும், அதன் காரியமான ராகத் துவேஷங்களுமோ இல்லை. பிராரப்தம் மாத்திரமே சேஷம்; அது அவனது வியவஹாரத்திற்கேது. அதுவும் புருஷ பேதத்தால் நானுவாதலால் பிராரப்த கர்ம ஜன்ய வியவகாரத்தில் நியமமில்லை. இதனால் ஞானியின் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பிராரப்தாதீனமாம். ஆதலின் ஜனகாதிகள் போல போகத்திற் கேதுவான பிராரப்தத்தால் போக இச்சையும் அதையடைதற்கான பிரயத்தனமும், சுகர் வாம தேவாதி போல நிவிருத்திக்கேதுவான பிராரப்தத்தால் ஜீவன்முக்திசுகத்தி லாசையும் போகத்திலருவருப்பு முண்டாம். அந்தக்கரணத்தின் நிச்சலத்தன்மை மாத்திரத்தால் பிரஹ்மானந்தம் விசேஷமாய் விளங்காது, பிரஹ்மாகார விருத்தியாலேயே விளங்கு மாதலானும் அதுவேதாந்த அர்த்த சிந்தனத்தாலேயே யுண்டா

தலானும் இதனாலேயே சஞ்சலமும் நீங்கிவிடு
தலானும் ஜீவன்முக்திசுக இச்சையுள்ளவனும்
வேதாந்தார்த்த சிந்தனம் செய்யவேண்டு மன்றி
உபாசனை செய்ய வேண்டுவதில்லை.

சி: ஞானிக்கு அதிக வியவகாரம் கூடுமா?

கு: வியவகாரத்தின் அதிகத்தால் சுகத்
தின் குறைவும், வியவகாரக் குறைவால் அதிக
சுகமு முண்டாம். ஆனால் ஞானம் சமமாம்.
வியவகாரம் ஜீவன்முக்தியின் விலக்ஷண ஆனந்
தத்திற்கு விரோதியாயினும் பிரவிருத்தி நிவி
ருத்திகளில் ஆத்மாவில் பந்தப்பிராந்தி யின்மை
யின் ஜீவன் முக்திக்கு விரோதியன்று.

சி: ஞானிக்கு அனாத்ம பதார்த்தங்களில்
மித்யாபுத்தி தோஷதிருஷ்டிகளால் ராகமுண்
டாகாதிருக்க எங்ஙனம் பிரவிருத்தி கூடும்?

கு: தேகத்தில் மித்யாபுத்தி யிருந்தும் ஞானிக்குப் பிராரப்தத்தால் தேகத்திற்கனு கூலமான பிஷாதிகளில் போலவும், இந்திர ஜால வித்தை மித்தையெனத் தெரிந்தும் ஜனங்கள் அதனைப் பார்த்தலில் போலவும், தோஷ திருஷ்டியால் பிரதிகூல மெனத் தெரிந்தும் ரோகி அபத்தியம் செய்தலில் போலவும் பிராரப்தத்தால் பிரவிருத்தி கூடும்.

சி: ஞானிக்கு ஆசையில்லை யென்றதன் அபிப்ராயம் என்ன?

கு: அவன் அந்தக்கரணம் இச்சா ரூப பரிணாம மடையாதென்பதல்ல. அந்தக்கரணம் கேவல சத்துவகுண காரிய மாகாது அப்பிரதான ரஜோ தமோ குணங்களுடன் கூடின பிரதான சத்துவத்தா லுண்டானமையான் குணங்கள் ஏற்றக்குறைவாயிருப்பினும் அந்த

க்கரண முள்ளவரை ரஜோகுண பரிணாமமான இச்சையுமில்லாதிராது. ஆனால் ஞானிக்கு ஆசை ஆத்ம தர்மமாகப் பிரதிதியாகிறதில்லையென்பதே அதன் அபிப்பிராயம். அவன் அசங்கன். கர்த்தா வாயினும் அகர்த்தாவே. இதனாலேயே 'ஞானத்துக்குப்பின் இச்சரீரத்தால் செய்யப்படும் சுபாசுப கர்மங்களும் புண்ய பாபங்களும் சம்பந்திக்கிறதில்லை' எனச் சுருதியும் கூறுகின்றது.

சி: சுழுப்தியில் போல விருத்தி அஞ்ஞானத்தில் லயித்தலும் அஞ்ஞான ஆவிருத சுக விளக்கமுமின்றி தியான பலத்தால் பிரஹ்மகார அந்தக்கரண விருத்தி பிரஹ்மப் பிரகாசத்தில் லயித்து ஆவரண ரகித ஆனந்தமாத்திரம் விளங்கும் அத்வைதாவஸ்தானரூப நிர்விகற்ப சமாதியில் ஞானிக்கு நியம மில்லையா?

கு : இதனைக்கேட்டு இவனென்ன பேயன்போற் பிதற்றுகின்றான் என்றெண்ணிச் சிரித்தனர்.

சி : ஜீவன்முக்தி சுகத்தைவிட்டுப் போகத்தில் பிரவிருத்திப்பவன் விதேகமுக்தியை விடுத்து வைகுண்டாதி லோகங்களை யிச்சித்தடையானா?

கு : ஜீவன்முக்தி சுகத்தியாகமும் போகேச்சையும் ஞானிக்குப் பிராரப்தத்தா லுண்டாதலாலும், ஞானத்தால்எரித்த அஞ்ஞானத்தின் சேஷமும் பின்னுண்டாதலு மின்மையானும், அவனது பிராணன் வெளியில் போகாததால் இந்த லோகத்தில் அல்லது பரலோகத்தில் அந்நிய சரீர சம்பந்தம் பிராரப்தத்தாலு முண்டாகாமையானும், அவ்விதேகமுக்தித்தியாகமும், பரலோகஇச்சையும், பரலோகப் பிராப்தியும் ஞானிக்குப் பொருந்தாது.

சி : ஜீவன்முக்தி யாது? விதேகமுக்தி யாது?

கு : தேகத்தோ டிருப்பனுக்கு பந்தப் பிராந்தி யின்மை ஜீவன்முக்தி. பிராரப்த போகத்துக்குப்பின் ஸ்தூல குக்ஷமாகாரமான அஞ்ஞானம் சேதனத்தில் லயமாதல் விதேக முக்தி.

ஸர்வ சாஸ்திரங்களின் சாரமான முக்கிய சித்தாந்த மிதுவே.

இதனைக்கேட்டு சிஷ்யன் ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரரூப அபரோக்ஷ ஞானமடைந்து ஜீவன் முக்தனாயிருந்து பின் விதேகமுக்தி யடைந்தனன்.

ஓம் தத் ஸத்

பிரஹ்மார்ப்பணமஸ்து

ஸ்ரீ ரமணசீரம் புஸ்தகாலயம்

	ரூ.	அ.
ஸ்ரீ ரமணமஹர்ஷி (பல சித்திரங்களுடன்)... 1	4	
ஸ்ரீ ரமணசரித அகவல்	0	6
ஸ்ரீ ரமணதோத்திரம்	0	2
ஸ்ரீ ரமணஸ்துதிபஞ்சகம்	0	1
ஸ்ரீ ரமணநாற்பது (ஸம்ஸ்கிருத சீலோகத்துடன்)	0	1
ஸ்ரீ ரமண த்யானம்	0	1

பகவான் மஹர்ஷிகளின் போட்டோக்கள்
பிளாக் படங்கள் விலை 0—2—0 முதற்கொண்டு
கிடைக்கும்.

ரூ. 1-க்குக் குறைந்த ஆர்டர்களுக்குத் தபாற்
செலவு உள்பட முன்பணமோ இந்தியன் போஸ்டல்
ஸ்டாம்போ அனுப்பவேண்டும்.

ஸ்ரீ நிரஞ்ஜனானந்தஸ்வாமி,

ஸ்ரீ ரமணசீரம், திருவண்ணாமலை.

ஸ்ரீ ரமணசீரம், திருவண்ணாமலை.

